

چرا خود را در قاب عصمت دنبال می‌کنید؟

شماره پرسش: ۱۲۵۱۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۴/۴ ۰۱:۰۳:۰۷

متن پرسش

با عرض سلام و ادب: استاد هر چه در مورد خودم فکر می‌کنم می‌بینم دنیا پرستی که به معنای اینکه دنبال پول و جاه و مقام و ... باشم نیستم خیلی هم می‌خواهم به مقام بندگی و عبودیت خدا برسم هر وقت می‌خواهم دعا کنم در اعتکاف یا زیارات حتی زیر قبه امام حسین علیه السلام که دعا مستجاب چیزی از دنیا برای خود نخواستم و فقط همین را خواستم که من آنی بشوم که خدا می‌خواهد ولی غفلت اینقدر در من زیاده که الان در مسجد هستم و دعا کمیل خواندم می‌آیم بیرون همان همانم، بحث مراقبه ای که برای ماه رجب داشتید گوش دادم خیلی می‌خواستم به آن عمل کنم ولی رجب و شعبان رفته رمضان هم در حال گذره و در من اثری نداره با اینکه تا جای که توانستم سعی کردم روزه های رجب و شعبان را هم بگیرم ولی فکر می‌کنم فایده ای نداشته، نمی‌دانم چگونه رذایل را باید تشخیص دهم و از خود پاک کنم آیا باید همه با هم باشد چگونه می‌توان آن توبه نصوحی را کرد که برنگردیم چون شاید هزار بار توبه کردم و فایده نداشته استاد شما را به خدا کمک کنید چون راهی به کس دیگری ندارم. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چرا خود را در قاب عصمت دنبال می‌کنید؟ خدا را شکر نمایید که توفیق این نوع عبادات را به شما داده است. اگر نظر مبارک حضرت تَوَّاب نبود، میل عبادت و مناجات با خود را به شما نمی‌داد. مطمئن باشید همین کارها زمینه می‌شود تا آرام‌آرام میل به گناهان قوت خود را از دست بدهند و پس از مدتی از آن‌ها عبور نمایید. موفق باشید